

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Tržaški Lahi.

Iz Trsta, 4. oktobra. [Izv. dop.]

Minuli ponedeljek imel je mestni zbor Tržaški zopet javno sejo, v kateri se je razpravljalo o proračunu za prihodnja leta. Ta seja je velicega pomena za Tržaške Slovence, kajti v njej so italijanski očetje očitno izjavili, da jim ni marj za pravične pritožbe slovenskih občanarjev-okoličanov, za katere so gluhi, ter da so celoma opustili tudi gospodarski skrbiti za okolico, koja jim bode odsihdob dežela za izžemanje in pollaščevanje.

Na utemeljeno pritožbo poslanca Nabergoja v predzadnji seji proti okrajnemu zdravniku g. Suši, odgovoril je mestni protofizik, da se je dotičnik izprašal ter se je opravičil. G. Nabergoj vzame to na znanje, rekoč, da je stvar vender le resnična. Poslanec g. Dolenc je opravičeval sebe in svoje soderuge okoličanske poslance, trdeč, da družega oni ne zahtevajo nego to, do česar imajo njih volilci popolno pravico. Okoličani niso nasprotni meščanom, kakor jih razupivajo; to so okoličanski poslanci pokazali s tem, da so glasovali za spomenik Rossettiju, Danteju itd.; okolica nareja z mestom jedno samo skupino. Okoličanskim poslancem ni dana prilika nikjer staviti svojih predlogov razun sedaj o priliki obravnave o proračunu, kajti izključeni so iz vseh odsekov. Zato prosi, da se njegova izjava vzame na znanje.

Pri točki o ljudskem šolstvu oglašil se je znani rudečkar Spadoni ter izlil ves svoj žolč na slovenske geografske karte v okoličanskih „slovenskih“ ljudskih šolah, rekoč, da so se na njih „laška“ imena krajev, kakor St. Croce, S. Giovanni, Barcola in celo Trieste zmrcvarila („storpiate“) v Cris (Sv. Križ), Ivan (St. Ivan), Barcolje (Barkovlje) in Trst. Ker mu je magistratni asesor odvrnil, da je te zemljevide potrdilo ministerstvo, tulil je lahonski zagrizenec, da bi morali zemljevidi nositi imena, kakoršna so v Tržaškem statutu. Dokler se pa ne dohé jednaki zemljevidi, naj se sedanjí odstrané ter nadomestijo z — laškimi. No, vsak slepec pač ve, kam je g. Spadoni meril! Sam Dante bi vzkliknil, ako bi slišal Tržaškega glumača: „E se non ridi, di che rider suoli?“ Stavil je tudi konkreten predlog, da se v okoličanske ljudske šole

vedejo laški zemljevidi. Ta predlog se je z veliko večino sprejel, čeprav sta posl. Nabergoj in Dolenc dokazovala, kaka nesmisel se predlaga, kažoč na dejstvo, da se po nemških zemljevidih Milano, Venezia itd. prevajajo v Mailand, Venedig itd. Proti predlogu so glasovali samo štirje okoličanski poslanci in trojica tako zване konservativno-avstrijske desnice!

Pri obravnavi se je oglašil tudi znani Raškovič, ki je močno tožil, da je neka tropa vojaških novincev s slovensko trobojnico isto jutro „tulila po mestu slovenske pesni!“ Laških pobalincev, ki so ravno isti dan nadlegovali mestne prebivalce z znanimi nesramnimi pesmami: „La ciogi l'olo, nella patria di Rossetti“ itd. — lahonski svetovalec se ve da ni slišal!

Pri četrti točki je poslanec g. Nabergoj zopet predlagal, naj se imenuje odsek 7 poslancev z namenom, da se proučé razmere v okolici ter se prepriča v istinitosti pritožbe in potrebi okoličanov. Odvrnil mu je prvi g. Venezian ter vezal po svoji navadi otrobi rekoč, da mesto dosti stori za okoličane ter bode tudi v prihodnje skrbelo kolikor mu dopuščajo finančne razmere; kazal je na vasi po Kranjskem, Koroškem in Štajerskem, ki so po njega besedah mnogo na slabšem nego okoličanske vasi in trgi. Glede te trditve spravi ga je posl. Nabergoj v veliko zadrego, dokazujoč, kako malo pač potrosi magistrat za okolico, katerej ne preskrbuje niti najpotrebnejših stvari. „Ako magistrat ne bode ugodil opravičenim željam okoličanov, nastopili bodo isti druga pota. Obrnejo se do vlade, do katere gojé polno zaupanje. Če jim pa niti ta ne bode razsodila pravice, obrnejo se do svojega očeta, samega presvitlega cesarja. Okoličani itak prav malo zahtevajo. Odvrnil mu je zopet g. Venezian pripoznavajoč naravno lepoto okolice; če pa meščani pri vsem tem neradi zahajajo v okolico, krivo je to, ker so okoličani „navdahnjeni nekih posebnih čustev“, katera ne vabijo meščanov k sebi. Navzlic dokazovanju R. Luzzatta o nepotrebi posebnega odseka silil je gosp. Nabergoj, da se njega predlog stavi na glasovanje. To je župan tudi storil, a za predlog glasovali so sami štirje okoličanski poslanci!!

S tem se je seja zaključila in proračun se je

nespremenjen potrdil. Potrdil se je proračun; potrdilo se je podaljšanje za tri leta velikanskih občinskih doklad, kakoršne ne težé menda nobenega občana v Avstriji ne da bi se dovolilo ubornemu slovenskemu okoličanu niti najpotrebnejših stvari — vode, cest i. dr. če prav ta okoličan bogato doprinaša v občinsko blagajno. Sramotili so ga še pri tem in norčevali so se iz njega gospoda pri polni skledi! Res, žalostna je njega usoda in trnjev položaj uborne četvorice okoličanskih poslancev v tem sršenovem gnezdu, kjer ni razlike mej konservativnim Avstrijcem in panitalijanskim radkalcem, temveč si vzajemno segata v roko kedar treba tlačiti in stiskati — Slovence. Kaj pa vlada? Lahonska večina in mi ž njo za gotovo pričakujemo, da bode vse te sklepe mirno — potrdila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. oktobra.

Tajna konvencija.

Interpelacija dra. Pacaka glede tajne konvencije s Srbijo je spravila grofa Kalnokya v veliko zadrego in vlado podpirajoči listi se zaganjajo z vso silo v tiste predrzne delegate, ki se upajo, vestno izvrševati svoje dolžnosti. Pacak je bil že v proračunskem odseku sprožil vprašanje glede tajne konvencije Avstrije s Srbijo, sklicu se na srbske neodvisne liste, ki so že dlje časa trdili, da eksistuje taka pogodba. Ko se je Milan vrnil v Beligrad in prouzročil prevrat ter potisnil v stran radikalno stranko, so opozicijski krogi srbski koj trdili, da se je to zgodilo radi obnovitve avstrijsko-srbske konvencije. Milanu je, kakor je povsem naravno, največ na tem, da si za slučaj, ako bi prišla dinastija Obrenovičev v nevarnost, zagotovi pomoč avstrijskih bajonetov. Te govornice so napotile delegata Pacaka, da je vprašal odgovornega ministra, ali je kaj resnice na njih in koliko. Grof Kalnoky je odgovoril, da se ni sklenila nikaka konvencija. Komaj pa se je za ta odgovor Njega ekacelence ministra Kalnokya zvedelo v Belemgradu, že se je poslal iz Srbije in sicer z najavtoritativnejše strani dru. Pacaku doslovni prepis te konvencije, sklenjene leta 1882. na 12 let in podpisane od bivšega poslanika Kluvenbülerja in bivših ministrov Mijatovića in Piročanca. Pacak je te konvencije prepis predložil predčerašnjim grof Kalnokyu. Lahko si je misliti, kako presenečenje je to obudilo mej delegati.

LISTEK.

Knjižničar.

(K sobotni premijeri v Ljubljanskem gledališču.)

Trditve, da zamore dramatična literatura samo ondudaj bogato razcveteti, kjer je razvito socijalno življenje tako, da podaja pisateljem mnogo raznovrstnih snovij, je sicer že jako stara, a resnična zato vender še ni. Najbolje dokazuje to nemška dramatična literatura, ki se s francosko, angleško ali italijansko ne more primerjati, kamoli da bi z njo tekmovala, dasi je nemško društveno življenje prav tako živahno kakor pri drugih narodih. Zlasti malovredna je nemška veseloigra, česar je pač krivo tisto popolno nedostajanje ésprita, kateri je lasten Francozom in ki je njihovi književnosti ugledil pot po vsem svetu. Nemci producirajo sicer še dovolj mnogo, ali stalne vrednosti so le malokatera dramatična dela, zelo pičlo pa je število tistih, ki so se udomaćila ne samo na nemških, nego tudi na inozemskih odrih ter se ohranila na repertoarju.

Jedno teh redkih iger, Moserjevega „Knjižničarja“ uprizoni Dramatično društvo jutri na našem odru.

Gustav Moser je gotovo jeden najodličnejših nemških pisateljev, prav za prav je pa nemšk pisatelj le ker je pisal v nemškem jeziku, drugega ni nič nemškega na njem. Tehnike se je učil pri Francozih, kar pa mu nedostaje rafinirane duhovitosti, nadomešča s prirojenim, neprisliljenim, zdravim humorjem. Njegove igre so se udomaćile po vseh evropskih odrih, zlasti pa je „Knjižničar“ vzlic svoji starosti — nad dvajset let staro dramatično delo je dandanes na boljših odrih velika redkost — obiskovalcem Dunajskega „Burgtheatra“ takisto priljubljen, kakor zdrave komike vajenim obiskovalcem Londonskih predmestnih gledališč.

Način predstavljanja je odločilen za to, ali je smeti „Knjižničarja“ imenovati veseloigro ali burko. Vse situacije so tako komične, vse osebe tako tipične, dejanje tako humoristično, da zamorejo narediti igralci iz igre kar hočejo, le tega ne, da bi občinstvu ne ugajala.

Snov igri je vzeta iz angleškega življenja in tudi dejanje se vrí na Angleškem, v domovini spleena. Bogati gospod Macdonald boleha seveda tudi za spleenom. Za vsako ceno hoče, naj njegov netjak, mladi in ljubeznivi Lotair „porí“, naj dela dolgove

in uživa življenja sladkosti v polni meri. Lotair nima za to potrebnega daru, a ker pričakuje vsak hip svojega strica, ki ga že dvajset let ni videl, skuša zadostiti tej čudni zahtevi. Bržčas bi se mu ne posrečilo, da mu vrstnik in prijatelj njegov, Harry Marsland, netjak imovitega Marslanda, ne gre na roke. Harry ima vse polno dolgov, upniki ga preganjajo in mu groze z zaporom in prav ko je pri Lotairju razžalil preoriginalnega krojača Gibsona, ki hoče veljati za gentlemena, se mu prezentira zapadla menica, katere pa seveda ne more plačati. Razjarjeni Gibson kupi menico, da se maščuje za storjeno mu žaljenje, Harry in Lotair pa odideta na lov k Marslandu, Lotair kot bodoči Marslandov knjižničar Robert, dočim ostane pravi knjižničar v Londonu, v Lotairjevem stanovanju, kjer ga najde gospod Macdonald ter se zgrozi, misleč da je to revše njegov netjak.

Harry in Lotair kot knjižničar prideta v pravem času na lov na Marslandov grad, kamor je pa bil že pred njima dospel Lotairjev stric Macdonald. Na gradu je zbrana čudna družba, zlasti originalna je stara odgojiteljica Marslandove hčeri Edite in njene prijateljice Eve, gospica Sara, navdušena spiritistinja.

Saj pa je tudi vsebina te konvencije senačna. Razdeljena je na pet odstavkov. Srbija se zaveže delovati in pomoči če treba, da se v Bosni in v Hercegovini obrani red in mir, in zaveže se, da kake drugo državo ne sklene nobene konvencije ali pogodbe, če tega ne dovoli Avstrija. Narobe pa Srbija nima nikakega vpliva na pogodbe, katere sklene Avstrija z različnimi državami. To določbo dognaraje Srbija za navadnega vasala. In kaj obeta Avstrija za to pokornost Srbiji? Prvič jamči dinastiji Obrenovičev za vse slučaje srbski tron, drugič pa da Srbiji proste roke, postopati proti Bolgarom kakor se jej vidi primerno ter ji jamči za vse pridobitve v slučaju vojne z Bolgarsko. Kakor znano, je prišlo l. 1885. do te vojne z Bolgarsko, v kateri je bil Milan popolnoma pobit in avstrijska diplomacija je izposlovala, da ta poraz ni imel za Srbijo neugodnih posledic. — Lahko si je misliti, kak utis je napravila ta interpelacija na delegate. Grof Kalnoky je seveda hitel izjaviti, da je ta konvencija apokrifna. To zahteva njegov interes. A bil je tako v škripcih, da je moral priznati, da se je predal je on postal minister vnanjih del sklenila neka pogodba, ki je imela isti namen, kakor ta „apokrifna“, da pa sedaj ni več aktualna. Kaj hočemo še več?!

Obrtna novela.

Kakor znano, pripravilo je trgovinsko ministerstvo obrtno novelo, ki se predloži državnemu zboru v prvihodnjem zasedanju. Sedaj poročajo razni listi, da namerava vlada s to novelo ustreči pritožbam in zahtevam obrtnikov.

Ogerska delegacija.

V včerajšnji seji ogerske delegacije se je brez razprave odobrila okupacijski kredit in se je drž. finančnemu ministru Kallayu izrekla zahvala za njegovo delovanje in priznanje. Delegacija je potem razpravljala o rednem in izrednem proračunu vojnega ministerstva. Poročevalec Müaich je naglašal, da je sicer po besedah Kalnokyjevih mir zagotovljen, da pa je vendar skrbeti za razvoj vojske. Delegat Bolgar je grajal, da so se postavile v proračun nekatere nepotrebne točke in vprašal, kdaj boče minister ustanoviti mađjarsko vojno akademijo? Delegat Gall je zahteval, naj se sklicujejo rezervisti šele meseca decembra k orožnim vajam. Pri razpravi o ministrih odgovorih na razne resolucije, je grof Apponyi grajal učno knjigo o državopravnih uredbi naše monarhije, kakor se rabi v vojaških šolah. Ko so se še nekateri drugi resolucijski odgovori odobrili, je delegacija potrdila ves proračun vojnega ministerstva.

Kulturni boj na Ogerskem.

Razprava o cerkveno-političnih predlogih v magyatski zbornici še ni končana. Razen govornikov, katere smo imenovali včeraj, sta govorila tudi dva rumunska škofa in naučni minister Eötvös. Ta je rekel, da je predloga posledica sodobnega mišljenja. Katoliška cerkev, kot cerkev tlačencev je bila svoj čas odločno za individualno svobodo. Čudna navada je, trditi, da se dandanes, v dobi napredka na polju civilizacije, vedno trdi, da je svet sprijen. Tako slabi nismo, kakor nas predstavljate. Individualno svobodo je treba razviti in utrditi. Svobodoljubje se ne kaže samo s tem, da kdo varuje svojo svobodo, ampak tudi s tem, da skuša zavarovati svobodo svojim sosedom. — Razprave o cerkveno političnih predlogih še ne bodo kmalu dognane. Vlada pritiska z vso silo na liberalne magyate, naj bi ne glasovali zoper določbi o trezverstvu in o prestopu k židovstvu. Doslej menda še ni imela uspeha in elegični ton, v katerem prigovarja „N. Fr. Presse“ liberalnim magyatom, naj vendar odjenajajo, svedoči, da je izginilo skoro vse upanje. Ti dve predlogi odločita usodo cerkvenopolitične akcije, ker se zakon o civilni poroki ne more predložiti cesarju na odobrenje, če propadeta rešeni določbi. V tem tibi jedro cele

Komaj sta se Harry in Lotair nekoliko udomacila, pride za njma razžaljeni krojač Gibson z biriči, da ju odpelje v zapor. Gibson je pravi Shylock: ali plačati ali me upeljati v družbo, zbrano v gradu. Vse prigovarjanje ne zaleže nič. Harry predstavi Gibsona svojemu stricu in Gibson odslovi biriča ter ostane.

Gibson je izvrsten krojač, vsega spoštovanja vreden mož, ali gentleman ni, dasi bi bil to sila rad, najmanj pa angleški gentleman. V tem, ko so Marsland in njegovi gostje na lovu in so ostali doma le Macdonald, Sara, Edita in Eva ter Robert, ki se je bil o kratkem časa svojega bivanja v gradu vsem domačinom nenavadno prikupil, se je Gibson prav plebejsko uupil in se grdo spril s starim Macdonaldom. Lotair ga spravi v knjižnico, da se tam strezni. V tem pride pravi knjižničar Robert. Stari Macdonald, misleč, da je to njegov netjak, se ga prestraši in naprosi Lotairja, naj skrije Roberta. Lotair ugodni tej želji ter spravi Roberta v knjižnico, kjer spi krojač Gibson, odgojiteljici Sari pa pravi, da je ustrezaje njeni želji, poiskal medij, s katerim bo lahko delala svoje spiritistične poskuse. Seveda izvesta to kaj tudi Edita in Eva. Robert je, ker ni mogel izhajati z vinjenim Gibsonom, sedel v

situaciji. Vladi nudi listi pravijo, da ministerstvo ne odstopi, tudi če propadejo imenovane cerkveno-politične predloge, opozicijski in drugi neodvisni listi pa predstavljajo situacijo kot jako kritično za ministerstvo. Vlada ima v poslanski zbornici večino samo štirih glasov, s katero večino se more izhajati. Zato sodi opozicija, da odstopi, če propadejo cerkveno-politične predloge v magyatski zbornici, ali celo ministerstvo, ali vsaj Szilgyi. Tudi Wekerlov naslednik se že imenuje: hrvatski ban grof Kbuen-Hörvarty. Vlada strah, ki pozna svoj težavni položaj, se mu baje ne bi več protivila.

Vnanje države.

Švedska vojska.

Senzačna dogodba, da je vojni minister dal zapreti blizu 200 podčastnikov, gojencev topničarske šole, obuja še vedno največjo pozornost. Vlada se trudi, dokazati, da je vsa sfera brez pomena, ali gotovo je, da bi ne bila dala na tak senzacijski način zapreti kar 200 podčastnikov, da k temu ni imela najtežjih vzrokov. Uzrok je bil, da se je pri pregledovanju spalnic zaprtih podčastnikov našlo jako mnogo kompromitirajočih spisov in tiskovin. To pa je na odločilnem mestu napravilo toliko večji utis, ker se gojenci te šole izbirajo iz mej najboljših, najinteligentnejših in najzanesljivejših elementov. Njih naobrazba je povprek ne mala in kar je posebne važnosti, vsi so že po več let služili v vojski in poznajo disciplino. Kazen, katere zadene te podčastnike je, po vojaškem kazenskem zakonu, zapor od 14 dni do 5 let. Za anarhizem bodo prizadeti nesrečniki še posebno kaznovani.

Anarhisti.

Že nekaj časa govoré listi, da so neki italijanski anarhisti nameravali usmrtiti italijanskega generalnega konzula v Marziji. Zarotnike je bil izdal anarhist Delrio. Njegovi tovariši so prišli iz Barcelone, da izvedó svoj namen, a policija jih je prišla in spravila pod ključ. Mej prijetimi anarhisti je tudi neki sodelavec pri atentatu v Barcelonskem gledališči „Liceo“, katerega je španska policija že dolgo časa a brez uspeha iskala.

Madagaskar.

Strah, da pride zaradi Madagaškega otoka do konflikta mej Angleško in Francijo, je za sedaj bil prazen, s čimur pa še vedno ni zagotovljeno, da ne pride do konflikta. Francoški odposlanec ni pri svojih pogajanjih z rodnom Hovas imel sreče in Francija bo najbrž primorana z orožjem v roci pomoči svojim tirjatvam do priznanja. Javlja se tudi že, da je Francija blokirala vse madagaške pristane, a ta vest doslej še ni potrjena.

Domače stvari.

— (Gospod dvorni svetnik Šuklje.) Včerajšnja „Wiener Zeitung“ je objavila, da je drž. poslanec g. prof. Šuklje imenovan osrednjim ravnateljem zalagam šolskih knjig ter da mu je podeljen naslov in značaj dvornega svetnika. Ta objava je morala g. prof. Šukljeja zadeti kakor mala prevara. Njegovi osobi je nekoliko pomagano, veliko pa ne. Pričakovati je smel več. Tudi se je zadnje čase pisalo, da bode g. prof. Šuklje postal kaj več, vsaj tisto, kar je postal grof Stürgkh. Ta je ob enem imenovan ministerijalnim svetnikom v naučnem ministerstvu. Po letih je mnogo mlajši od gospoda Šukljeja, tudi je prišel v državni zbor šele leta 1891, torej šest let za gospodom Šukljejem, in kot poslanec se z gospodom Šukljejem niti primerjati ni smel, a vendar je grof Stürgkh ministerijalni svetnik, gospod Šuklje pa v stvari za jeden razred

predsobo, kamor pridejo Lotair, Sara, Edita in Eva, in tam zaspal. Doma mislijo, da spi magnetično spanje in res, vrata se odpro in Gibson, kateremu je bil Robert vzel sukajo, stopi zaviti v rudečo gardino pred prestrašene dame, ki mislijo, da je duh.

Umeje se, da sta se Lotair in Harry koj pri prihodu zaljubila, Lotair v Edito, Harry v Evo, in sicer ljubita srečno. Edita, misleč, da je Lotair priprost knjižničar, hoče odpotovati, Robert, katerega je imela Sara skritega, pošlje g. Marslandu odpoved, Gibson pošlje biriča, da odpeljeta Lotairja in Harryja v zapor, a ker išče gospoda Macdonalda, odpelje starega strica. Skratka, situacijska komika prikipi do viška, spletko se razvozi in gospoda Macdonald in Marsland blagoslovita z veseljem zaljubljena para.

Ze ta oskudni očit kaže, da je spletko velezanimiva in ker je igra izredno spretno izvedena, ker so kontrasti drastični, značaj originalni, amo trdno uverjeni, da se to izborna delo stalno ohrani na repertoarju našega gledališča in da bo mnogokrat zabavala obiskovalce slovenskih predstav.

niži kot ravnatelj zalagam šolskih knjig. To se drugače tolmačiti ne da, kakor da je gosp. Šuklje in z njim grof Hohenwart tudi z malim zadovoljen, dočim nemško-liberalna levica pozna le ministerijalne svetnike za pripravo kompenzacijski objekt Slovenci nismo s tem imenovanjem pridobili ničesar; premešto se je le toliko, da bode gospod Šuklje kot dvorni svetnik vladnim nameram še bolj pristopen, nego je bil kot gimnazijski profesor, — to bolj, če je kaka gradacija še spleh mogla biti. Značilno pa je to imenovanje za koalicijsko politiko vendarle. Hohenwartov „Vaterland“ namreč piše: „Sedaj je pač pričakovati, da objava teh imenovanj ob jednem naznanja konec in rešitev gotovih težav, ki so se bile zadnji čas pojavile“. To se pravi: koalicijska vlada operira z malenkostnimi personalnimi vprašanji, in tako bode glasove odkupila nemško-liberalni stranki z ministerijalnimi, Hohenwartovcem pa s sekcjskimi svetniki! Za „stellonjägerje“ se bliža nova, zlata doba.

— (Slovensko gledališče.) Ob popolni razsvetljavi gledališča v proslavo Najvišjega godu Nj. Veličanstva predstavljaj se je včeraj v drugič „Ludvik XI.“ Gledališče je bilo dobro obiskano, vendar, žal, ne tako, kakor bi smeli pričakovati glede na pomen večera in pa na to, da je igra že s prvo predstavo morala pridobiti si mnogo, za umetnost unetega občinstva. Tudi sinoč so se razvijali značaj in prizori s popolnim uspehom. Gosp. Freudenreich je predstavljaj mojsterski kralja, padajočega iz jedne skrajnosti v drugo: sedaj tiran, a bipec potem grešnik na kolenih, ki se zopet v trenutji dvigne, da se napihne v svojo domišljavo vsemogočnost. Vse to v trhlenem, vidno propadajočem telesu, katero je gospod Freudenreich poseebil z igro, živce pretresajočo! V prizorih, ko se kralj izpoveduje „svetemu možu“ svojih zločinov, ko leži pod koleno vojvode Némoursa, ko na prestolu izgublja vse moči, da je kakor mrtev, in ko nazadnje res pred smrtjo strepetá: povzpel se je gospod Freudenreich do vrhunca umetniške predstave. Tudi gosp. Anič je včeraj še bolj, nego pri premijeri pokazal svoje strokovnjaštvo v igri. Ko je v prvem in drugem dejanji ponosito stopal na oder, razodevajoč na obrazu globoko in trajno žalost vojvode Némoursa, v vsem kažoč pogum maščevanja nad kraljem, ko je z veleresno, donečo in razločno besedo oznanjal svoj namen, tedaj mu je občinstvo očitno z velikim veseljem pri odprtem odru ploskalo. Izboren je bil tudi, ko je z bodalcem v roki napadel samega kralja, a zbežal od njega, češ, da naj rajši živí za pokoro! Gospod Inemann, ki se je že prvič mahoma prikupil občinstvu s svojim elegantnim nastopom, svojim čistim in globokim organom, čuta polnim govorom, potrdil je tudi včeraj, da se ne motimo v njem, če ga imamo za izbornu umetniško moč. Domače moči so posamič in v skupinah vrlo točno sodelovale. Pred vsem sta se odlikovali gospica Slavčeva in gospica Polakova. Prva je predstavljajala idejalo ljubezen ženske nasproti očetu, nasproti izvoljencu naravao, ljubeznivo in velepriskupno; predstavljajala tudi dovršeno strah, obup in žalost. Tudi gospica Polakova je kraljevega sina predočila v vsakem položaji veleresčno; za ulogo mladega naivnega, dobrosrčnega, a vendar pogumnega značaja je kakor ustvarjena, bodi si po svoji postavi, bodi si po svojem organu. Obe gospici sta v „Ludviku XI.“ pokazali vélik talent, kateri se bode vsied njune neumornosti in veselja do odra kmalu do popolnosti razvil v radost slovenskega gledališča. Posebne pohvale sta še vredna gospoda Danilo, ki je kot puščavnik ali „sveti mož“ dosledno napravljajal jako resen in blag vtis, ter gospod Verovšek, koji je bil kot minister, kot oče, a tudi kot „intimus“ popolnem kos svoji nalogi. O drugih nastopajočih osebah velja isto, kar pri prvi predstavi. — V začetku predstave, katero so s svojo navzočnostjo počastili tudi deželni predsednik g. baron Heins gospo soprogo, deželni glavar g. Detela, mestni župan g. Grasselli z gospo soprogo itd., svirala je vojaška godba Westermayerjevo cesarsko ouverturo, katero je občinstvo stojé poslušalo in z živio-klici pozdravljajlo.

— (Dvojna mera.) Že davno bi se bile morale vršiti nove občinske volitve v Voloski, a vlada nikakor neče prisiliti odbora, da sestavi zapisek volilcev. V jedni zadnjih sej so občinski zastopniki volili poseben odsek treh članov (dva Hrvat in jednega Italijana), ki naj čem prej pripravi vse kar treba za nove volitve. Ta odsek pa je vlada razpustila in imenovala posebnega komisarja, jedino zato, da bi

Malovich

se volitve še sedaj ne vršile, ampak pozneje, kadar se sberó nemški posestniki vil in pomagati italijan-
ske stranke, katerim je potem smaga zagotovljena.
V Črešu je vlada razpustila občinski zastop, ker so
se dogodila velika pomeverjenja, upravo občine pa
je poverila trem strastnim Italijanom, mej katerimi
je tudi bivši župan, ki je kolikor toliko odgovoren,
da se je rečeno poseverjenje moglo zgoditi. Taki
dvojni meri pač ni treba komentarja!

— (Volilski shod v Šklednju,) ki ga
skliče društvo „Edinost“, bode v nedeljo v go-
stilni g. Sancina Čemota ob 4. uri popoldne. G.
poslanec Naberger bode poročal o svojem delo-
vanju, nadejati se je torej prav obilne udeležbe.

— (Osobne vesti.) Pravna praktikanta pri
višjem deželnem sodišči v Gradci gg. Angelo Šav-
nik in Adolf Matzl pri okr. sodišči v Mariboru
d. D. b. sta imenovana avskultantoma za Štajersko.
— Naš rojak g. Matevž Krt, major v 11. pešpolku
in poveljnik vojnega nabornega okraja v Piseku na
Češkem je stopil v pokoj in si izvolil Ljubljano za
svoje bivališče.

— (Poročil se je) g. Ignacij Mahorčič,
davčni pristav v Ljti, z gdnco Marijo Kobler-
jevo iz Litije.

— (Prememba posesti.) Gospoda Igaacija
Korošca hšo v Cerkvenih ulicah št. 19 v Ljubljani
kupil je gospod Ivan Tosti, gostilničar pri „avstrij-
skem cesarju“, ki bode tudi svoj obrt od 1. novem-
bra naprej izvrševal v lastni hiši; dosedaj Lajovi-
čevo hišo v Florijanskih ulicah št. 33 pa je kupil
gospod Ivan Tavželj.

— (Poseben vlak) na Reko in Trsat pri-
redi potovalna pisarna E. Schmarde v Ljubljani dne
6. oktobra.

— (Vpis firme.) Deželno kot trgovinsko
sodišče v Ljubljani je vpisalo v zadržni register
novo firmo: „Posojilnica za Ilirsko-Bistriški
okraj, zadruga z omejeno zavezo“.

— (Glas iz občinstva.) Iz Kostanje-
vice se nam dné 1. t. m. piše: Danes bi se moral
vršiti pri nas sejem. Kljub temu, da je vso noč
deževalo, prišlo je vender nekoliko sejmarjev z
blagom na sejem. V največjih skrbeh radi tega
sejma je bil v prvi meri naš cestni mojster Nace
Čerov, kojega žena ima tako zvano „stantnino“ in
cestnino v najemu. Bal se je, da bode prišlo radi
deževja premalo „kramarjev“, in da bode vsled tega
padlo premalo grošev v njegov žep. Ko je danes
zjutraj okolo polu 9. ure zagledal nekega usnjara,
ki je prišel nekaj ur daleč na sejem s svojim bla-
gom, zavruil ga je: „Danes ne bo nič, sejem je
prepovedan, kar zaprežitel!“ Ta usnjari je sledaj
ubogal. Ali je to Nace Čerov storil iz lastnega na-
giba ali vsied migljaja županovega, tega ne vemo;
pač pa dobro vemo, da take zadeve ne spadajo v
delokrog cestnega mojstra. Nič manj čudno pa se
nam dozdeva postopanje našega župana g. Severja.
Kajti že ob 8. uri zjutraj je občinski sluga z bob-
nom naznanjal, da ne bode sejma. Dvomimo, da je
imel on v to o tem času že dovoljenje od deželne
vlade. Zljubilo se mu je tudi danes odposlati tele-
gram kratkih besedi v št. Jernej na občinski urad:
„sejem bode prej ko ne prepovedan“. Kaj ta tele-
gram pomeni, vedel bode menda najboljši naš župan.
Skrajni čas je, da kompetentna oblastva podučé
Kostanjevskega občinskega predstojnika, kaj in kdaj
sme kaj prepovedati, najmanj pa podučiti ga, da ni
stvar njegova, brez povoda prepovedovati sejmovo.
Neodpustno in nedopustno je v vsacem oziru, naj
to stori že župan Sever ali cestni mojster, da se na
tak način odganjajo sejmarji s sejma. Največ škode
pri tem so imeli le domači obrtniki in gostilničarji,
ki so mnogo pripravili za sejem.

— (Slovesna instalacija) infuliranim
stolnim dekanom imenovanega kanonika staroste
č. g. Lovrenca Herga bode v soboto 6. t. m. v
stolni cerkvi v Mariboru.

— (Z Graškega vseučilišča.) Preda-
vanja za pravnike in filozofe na vseučilišču se prično
letos šele dné 1. novembra, in sicer v novem vse-
učiliškem poslopi. Kdaj se preselijo ostale fakultete
in uradi v novo poslopje, še ni gotovo. Vpisovanja
se prično 15. t. m.

— (Nova brambovska vojašnica v
Celji,) ki jo je dalo zgraditi mesto, se je nedavno
izročila svojemu namenu.

— (Kadetna šola v Mariboru) se je
slovesno otvorila včeraj, na cesarjevega godu dau. Slo-
venščino bode poučeval na tej šoli gosp. polkovni
zdravnik dr. Fran Radej.

— (Nova pošta) s katero je združena tudi
poštna hranilnica se je odprla s početkom tega me-
seca pri Sv. Frančišku v Goraji Savinjski dolini. V
zvezi bode s pošto, ki vsak dan vozi s Pake v
Goraji Grad in s pošto v Ljubnem.

— (Trgatev.) Na Bizeljskem bode letos
dosti vina. Še le kakih 10 let je, odkar so tam
začeli zasajati ameriške trte in že obsezajo novi
vinogradi okolu 300 hektarov. Letos se bode pri-
delalo že kakih 8000 veder vina, to je skoro štiri-
krat toliko nego lani, ko se ga je pridelalo okolu
2000 veder. To je pač posemanja vreden izgled,
ki so ga dali Bizeljski vinogradniki. — Na Dolenj-
skem je še tam, kjer je ostalo še kaj vinogradov,
le slaba trgatev in se bode malo vina pridelalo.
Kar ga pa bo, je prav dobro, ker je grozdje
dobro dozorelo. V nekaterih krajih so že pridelali
nekaj vina iz novih gor. — V Halozah na Štajer-
skem bode tudi slaba trgatev. Stari vinogradi so
opešali, novih pa še ni mnogo nasajenih.

— (Velikansko izabelno trto) ima po-
sestnik Fran Žunkovič pod Črno Goro na spodnjem
Štajerskem Trs je napeljan pod hišnim kapom in je
dolg 22 metrov. Na njem je vsako leto nad 500
lepih grozdov. Stara je trta kakih 8 let.

— (Sneg.) Kakor poročajo Graški listi, je
zapadel v mnogih krajih na Štajerskem sneg precej
izdatno in je snežilo ne samo v gorovji nego tudi
po dolinah. Vode so vsled tega silno narasle.

— (Umrta je) v Dolnji Stubici na Hrvat-
skem te dni gospa Strgarjeva rojena Ban. Po-
kojnica je bila poznana kot nevesta nepozabnega
ilirskega skladatelja Vatroslava Lisinskega. Zlo-
žla je tudi ona nekoliko dobro uspešnih pesnij, ka-
tere je uvrstil g. prof. Klaič v svojo zbirko Hrvat-
skih napevov.

**Slovenoi in Slovenke! ne zăbite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:

Za „Narodni dom“ v Ljubljani:
Gosp. dr. Danilo Majaron, odvetnik v Ljubljani
10 kron stave, izgubljene nasproti gosp. Ivanu
Valenčiču, posestniku v Trnovem pri Ilirski Bi-
strici. — Živela rodoljubna pogodnika in njih
sledniki!

Razne vesti.

* (Pariška voda.) Kak ukus mora imeti
voda iz reke Sene, se da presoditi, ako se pomisi,
koliko mrtvih živalij se je izvleklo l. 1893 iz reke,
namreč: 5652 psov, 3307 mačk, 9108 podgan, 1720
kur in fazanov, 3944 raznih tičev, 4209 domačih
zajčkov, 789 prascev, 7 telet, 4 ježe, 93 koni, 15
ovac, 13 opic, 6 kač, skupaj ne manj nego 28 807
mrtvih živalskih trupel, ki so večinoma bila že gnila
in smrdljiva, ko so se vrgla v vodo. In tako oku-
ženo vodo nekateri še celo pijejo.

* (Novodobna mladina.) Na Dunaji je
skočil 17letni mizarski učenec Maks Mašof blizu
spomenika „Spinnerrin am Kreuz“ v neki tolmun in
je utonil. Uzrok samomoru je bil, da ga je mati
okregala, ker je bil zanikrno počesan.

* (Velikanska tatvina.) V Florenci so
vlomili tatovi v stanovanje nekega Corsini-ja, upra-
vitelja imetka maozih bogatih rodbin. Ojnesli so iz
njegove pisalne sobe skrinjo, v kateri je bilo za
jeden milijon denarja in vrednostnih listin.

* (Tat v pasti.) V neki večji restavraciji
v Inomostu je bila te dni ukradena pri koncertu
vrhna suknja. Drugi dan sedi okradenec, uradnik
mestne zastavljalnca v svojem uradu, ko prinese
neznani mož sukno, da jo zastavi. Uradnik, spoz-
navši takoj svojo ukradeno sukno, pravi možu, naj
malo potrpi. Nič zlega sluteč mož res čaka in
pričaka pozvanega redarja, ki ga je odvedel v zapor.

* (Velika tatvina v železniškem ku-
peji.) Na progi Melan-Como blizu postaje Camer-
lata je bila ukradena nekemu Amerikancu, ki je
zaspal v kupeji, denarna listnica s 111.000 frankov.
Tat je bil gotovo neki sopotnik, ki je izstopil na
omenjeni postaji. O njem ni nobenega sledu.

* (Grozen roparsk umor.) V Gibaniskem
v Vilenski guberniji na Ruskem so neznani zlikovci
napadli po noči posesto nekega najemnika Grossa
in umorili njega, njegovo ženo, mater, tri otroke in
štiri posle. Ko so oplenili vso hišo, so jo moritci
zažgali in pobegnili.

* (Kaznovan sultan.) Said Alija, Comor-
skega sultana, ki je hotel otrovati francoskega rezi-
denta, bode prevedli v Novo Kaledonijo, kjer bode
stalno internovan.

Brzojavke.

Dunaj 5. oktobra. Permanentni justični
odsek se je posvetoval o načrtu zakona glede
posvetovanja o novem civilnopravnem redu.
Načrt določa, da se civilnopravni red pred-
loži gospodski zbornici, ki voli poseben odsek
za posvetovanje. Če bi odsek se izrekel za
kako premembo načrta, se snideta odseka obeh
zbornic in če se ne zjedinita, pride dotična
stvar v plenumu. Po končani generalni debati
v obeh zbornicah se bo vršilo glasovanje, ne
da bi se bila vršila kaka specijalna debata.
Odsek je ta načrt odobril.

Dunaj 5. oktobra. V raznih krajih na
Dolenjem Avstrijskem in na Štajerskem je po-
vodenj prouzročila katastrofe.

Budimpešta 5. oktobra. V današnji
seji avstrijske delegacije se je odobril proračun
vojnega ministerstva. Delegat dr. Brzorad je
tožil, da je vojaška uprava češkemu jeziku
nenaklonjena in je svoje pritožbe podpril z mno-
gimi vzgledi in dokazi. Končno je plediral
za splošno razoroženje. Opat Treuinfels je go-
voril o dvoboju in zahteval, naj se prepové,
Pacak pa je razpravljaj o trpinčenju vojakov
in navel za svoje trditve mnogo dokazov.

Rim 5. oktobra. Japonska vlada je ita-
lijanskemu poslaniku formalno obljubila, da se
umakne Šanghaju.

Pariz 5. oktobra. Vlada je zaukazala
francoskemu obrežje madagaskarsko varujočemu
brodovju, naj s silo prepreči, da bi tuje ladje
izkrcavale orožje. Ker uvažajo angleške ladje
vse polno orožja, se splošno sodi, da je vlada
s tem ukazom zelo poostrila nasprotstvo mej
Francosko in Angleško in da vsled tega lahko
nastane resen konflikt.

Pariz 5. oktobra. Znani baron Hirsch
je naročil nekemu senzalu Pingaultu, naj na
njegov račun proda večjo množino sladkorja.
Pingault je skupil za sladkor 3,600.000 fran-
kov. Prišel je k Hirschu in rekel, da mu je
bilo skupilo ukradeno, potem pa se pripravil,
da pobegne. Policija ga je prijela in našla pri
njem ves pomeverjeni znesek.

Berolin 5. oktobra. „Börsenzeitung“
javlja, da pride na spomlad ruski car za nekaj
časa v Opatijo.

Ankona 5. oktobra. Povodenj je podrla
tukajšnja bolnico. Zasutih je nad 600 bolnikov.
Bati se je, da se nihče ne reši.

Narodno-gospedarske stvari.

— Nov pravilnik pri c. kr. skladiščih v
Trstu. Z dnem 1. septembra t. l. je pri c. kr. skladi-
ščih v Trstu stopil v veljavo s dotičnimi tarifami
vred nov pravilnik za porabo top za blago (hangarjev)
in nabrežij v prostem okolišu pri novi luki tčaški.
Po tem novem pravilniku se more ves promet z
blagom preko Trsta veliko cenjeje opravljati kakor
doslej, v kolikor se uamr-č vrši v prostem okolišu
in se ne dotika pomola III, katerega ima v najemu
parobrodno društvo avstrijskega Lloydja. Pred vsem do-
loča novi pravilnik, da ima nakladanje in izkladanje
ladij preskrbeti c. kr. skladiščno upravitelstvo. Za
upravljanje teh del se je uvela posebna pristojbin-
ska tarfa, vsled katere so prometni stroški veliko
manjši nego prej. Dale se v novem pravilniku tudi
dopušta tridnevna pristojbine prosta doba, za katere
sme blago v hangarjih ležati; ta doba se podaljša
z ozirom na prostor, ki je na razpolago pri uvoze-
nem blagu na 5. pri izvozem na 8 dni. Ker se je
pa vkljub tem olajšavam poslednji čas opazilo, da
inozemski parobrodna društva vozne liste spremlju-
jejo z opomnjami, vsled katerih mora sprejemnik
blaga pri izkrcavanju v Trstu plačati pristojbino,
določeno od trgovske in obrtniške zbornice v Trstu
po tarfi od aprila 1884. — opozarjajo se intereso-
vani krogi, da od svojih tujih pošiljalcev blaga za-
htevajo, da voznih listov ne spremljujejo več s ta-
kimi opomnjami, temveč iste sploh brez vsake opom-
nje napravljajo. Tarfa iz l. 1884. je z dnem 1.
septembra 1894. prišla ob veljavo in v slučaju, če je
vozi list opremljen z zgoraj navedeno opomnjo, mora
sprejemnik blaga v Trstu plačati dvakratne stroške
za izkrcavanje t. j. po tarfi iz l. 1884. in novi ta-
rifi z dne 1. septembra 1894. — Izvod omenjenega
pravilnika za hangarje z dotičnimi pri c. kr. skladi-
ščih tačasno veljavnimi tarifami je na ogled vsa-
kemu v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v
Ljubljani.

— Železnica Kotor-Dubrovnik-Metković. Av-
strijsko trgovinsko ministerstvo je podaljšalo za 6
mesecev koncesijo, podeljeno dalmatinskemu poslancu
dr. Kvekiću za tehnična dela železniške proge, ki
bi vodila iz Kotora v Risano, Morinje in Dubrovnik-
Metković

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravlila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se nanaša ž njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatoj dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzjetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuschlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (16-10)

Začetek ob 1/8. uri zvečer.
 Stev. 5. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 591.

V soboto, dné 6. oktobra 1894.

Knjižničar.

Veseloigra v štirim dejanjih. Spisal G. pl. Moser. Na slovenski jezik preložil M. M. Režiser g. Drag. Freudenberg-Veselič.

Stalna igra na repertoarji c. in kr. dvor. gledališča na Dunaji. Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v torek, dné 9. oktobra t. l. **Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.**

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Tujci:

4. oktobra.

Pri **Nionu:** Ehrenthal, Callmann, Löwy, Krauss, Epstein, Heukel z Dunaja. — Schulz iz Rudolfovca. — Hribar iz Celja. — Turn iz Logatca. — Haberneck, Windhopp iz Brna. — Sremčević iz liške Bistrice. — Salmič iz Postojne. — Frey iz Grada. — Kukuan iz Pulja. — Košmelj iz Železnikov.

Pri **Maliči:** Weiss, Klement, Schacherl, Kavan, Reich, Kuotz, Benedict, Stemmassler, Winzel, Baur z Dunaja. — Dinkelspil iz Trsta. — Raab iz Grada. — Ruzgiero iz Reke.

Pri **bavarskem dvoru:** Kikel iz Kočevja. — Hitschman z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju:** Perhavo iz Vipave. — Mihelič iz Kamnika. — Maček iz Grada. — Meden iz Begunj.

Pri **južnem kolodvoru:** Kolesa iz Littje. — Belič iz Inomosta. — Riessman z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v um.
4. okt.	7. zjutraj	726.7 mm.	11.4° C	sl. zah.	dež.	11 00mm.
	2. popol.	728.8 mm.	15.4° C	sl. jzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729.8 mm.	11.2° C	sl. zah.	dež.	

Srednja temperatura 12.7°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5 oktobra t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gl.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	gl.	90	kr.
Avstrijska zlatna renta	123	gl.	10	kr.
Avstrijska kronska renta 4%	97	gl.	9	kr.
Ogerska zlatna renta 4%	121	gl.	50	kr.
Ogerska kronska renta 4%	96	gl.	45	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1033	gl.	—	kr.
Kreditne delnice	370	gl.	—	kr.
London vista	124	gl.	15	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	gl.	95	kr.
20 mark	12	gl.	19	kr.
20 frankov	9	gl.	89	kr.
Italijanski bankovci	45	gl.	25	kr.
C. kr. cekini	5	gl.	89	kr.

Dné 4. oktobra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	148	gl.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	197	gl.	25	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	127	gl.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	gl.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gl.	196	gl.	50	kr.
Ljubljanske srečke	24	gl.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gl.	23	gl.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	166	gl.	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	329	gl.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gl.	33 1/2	kr.

Na Starem trgu št. 34
 se oddaja (1126)
„Slov. Narod“ iz prve roke.

Učenec

se takoj vzprejma v prodajalnico z mešanim blagom pri **Antonu Merzel-nu** na **Studencu** poleg Ljubljane. (1119-2)

Najboljše voščilo svetá!

Fernolendt voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv. tovarna utem. l. 1835 na **Dunaji.**

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (204-4)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Za naravno usnje svetle boje (Naturleder) izborna mazilo (crème).

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnoma času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čas Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lina, Budejovice, Plizna, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čas Selsthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 21 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čas Selsthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregince, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Lina, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plizna, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plizna, Budejovice, Solnegrada, Lina, Steyr, Gmundena, Ischla, Aussee, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celoveca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 8. uri 6 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plizna, Budejovice, Solnegrada, Lina, Steyr, Paris, Genevo, Gurth, Bregince, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celoveca, Lina, Pontabela, Trbiša.

Ob 12. uri 46 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthala, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabela, Trbiša.

Ob 8. uri 34 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega Mesta. Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celoveca, Pontabela, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik. Ob 9. uri 05 min. popoldne v Kamnik. Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik. Ob 10. uri 10 min. zvečer v Kamnik. (slednji vlak le oktobra meseca ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika. Ob 6. uri 30 min. zvečer iz Kamnika. Ob 9. uri 55 min. zvečer iz Kamnika. (slednji vlak le oktobra meseca ob nedeljah in praznikih.) (4-225)

Lingerjev hram v Ljubljani
 Lingerjeve ulice št. 1

priporoča prijateljem pristne in dobre prijače po nizki ceni.

Vino:

Istrijskec, rudeč	liter	28	kr.
Tirolec, bel	„	32	„
Dolenjec, rudečkast	„	36	„
Tirolec, rudeč, stari	„	40	„
* Zelenika, bela	„	56	„
* Teranec, črn	„	60	„

One z * zaznamovane vrste so iz vinokletarstva kneginje Hohenlohe. (1125-2)

Pivo:

Koslerjevo marcno 1/3 litra 9 kr.
 „ „ „ „ „ 3/10 „ 6 „
 Za nepokvarjenost se jamči kakor pod pečatom!
 V množini po 50 ali več litrov skupaj mnogo ceneje.

Oznanilo.

Razpisana je služba

občinskega tajnika

v glavni občini **Cerknica**, z letno plačo **480 gl.** — Zahteva se zmožnost slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter znanje v rešitvi vseh občinskih zadev.

Dotične prošnje s potrebnimi dokazili, lastnoročno spisane, vložiti je do **1. novembra 1894**

pri podpisnem županstvu.

Županstvo Cerknica, dné 4. oktobra 1894

(1128-1)

Ivan Žitnik, župan.

Št. 2919.

(1127)

Služba rudniškega zdravnika.

Pri podpisani c. kr. rudniški direkciji se oddaja **služba rudniškega zdravnika** z dohodki X. čn. reda, s 400 gl. letne popotnine, letnih 38 gl. za kurjavo ordinacijske sobe, s stanovanjem, proti odbitku polovice aktivitetne doklade, in sicer proti temu pogoju, da bo na novo nastopiški rudniški zdravnik še le po triletnem brezmadežnem službovanju, mej katerim časom pa se mu lahko služba poluletno odpove, stalno nameščen, in da se mu bodo v tem slučaju tri poskušna leta v odmero pokojnine, ne pa v petletne doklade ušela.

Službene dolžnosti rudniškega zdravnika določuje službeni poduk.

S 50 kr. kolekovane prošnje z dokazom starosti, krepke telesne postave, dosejanega zdravniškega službovanja in znanja nemškega in slovenskega, ali kacega družnega slovenskega jezika, kakor tudi doktorstva medicine, kirurgije in magisterstva o porodništvu, naj se

do 31. oktobra 1894

pri podpisani c. kr. rudniški direkciji uložé

Na prošilce z daljšim službovanjem v bolnišnicah se bode posebno ozir jemal.

Idrija, dné 3. oktobra 1894.

C. kr. rudniška direkcija.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskam kože. Veliko priznalnih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a** lekarna (40-40) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno z-amko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredb.

Pristen v **Ljubljani:** Jos. Mayr, J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Mennler; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Goricu** G. B. Pontoni; v **Wolf-sbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Savnik; v **Rad-gonju** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Warto; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** K. Gela.

Najboljše
se nalagajo glavnice
 če se kupujejo
4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.
 Iste don-šaja
dobička več ko 4 odstotke
 ter uživajo pravo
pupilarne varnosti,
se ne smejo obdačiti in niso fatiranju
podvržene,
se lahko vložé kot kavcija
 in kot vojaška ženitna kavcija; razen tega je vsakih 100 gl. založnic za-varovanih po hipotekarni vrednosti 253 gl. 33 kr.
 Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri
J. O. MAYER-JU
banka in menjalnica v Ljubljani. (568-35)